

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
2003**

**Pregó
de Festa Major**

Francesc Domènech i Rull

Director de Canal Reus TV i president del Col·legi de Periodistes de Tarragona

Pregó de Festa Major

Bon dia.

Permetin-me d'entrada agrair de manera especial la invitació que m'han fet de ser el pregoner de la festa major.

Els he de confessar que mai fins ara havia rebut un encàrrec similar. A més, va ser un encàrrec amb trampa. Resulta que amb la regidora de festes de l'Ajuntament, la Montserrat Bages, que va ser qui em va trucar per primer cop, hem estat alguns anys treballant a la mateixa casa. I és clar, quan una proposta com aquesta t'arriba d'algú de confiança, dius que sí d'entrada. I, després, quan penges el telèfon, t'agafa una mena de vertigen que t'arriba a bloquejar... I penses, però jo pobre de mi, què els puc explicar, als veïns de les Borges del Camp?

Vull dir amb això que no sé massa bé on m'he posat.. Que un servidor, per l'ofici de periodista que intenta fer tant bé com pot, té una àmplia experiència amb pregons, però com a espectador, als bancs del públic o, en algun cas, als bancs que en alguns indrets reserven a la premsa... I avui em trobo a l'altra banda, una mica sense saber com afrontar això de fer un pregó de festa major. M'estimo el meu ofici, el de periodista, i sóc dels qui penso que malament quan un periodista es converteix en protagonista de la notícia.

El cas és que he acceptat. I no vull ser protagonista de res. En qualsevol cas, sí que accepto ser una mena d'excusa per justificar una reunió de conciutadans, de veïns de les Borges disposats a celebrar la festa.

Perquè la festa és justament això: una aturada un cop a l'any en el que el gruix de la població deixa d'anar cadascú a la seva, deixa de banda els maldecaps de la feina, els problemes, la rutina de cada dia, per reunir-se, per viure la festa. En definitiva, per fer poble i per ser poble. Per sentir-se vinculat a una comunitat concreta, a aquesta comunitat i no a una altra...

...Perquè cada poble té la seva festa. I només a les Borges s'honora la Mare de Déu de la Riera com ho feu vosaltres.. I només a les Borges hi ha una tronada com la que feu aquí, probablement no prou coneguda potser perquè nosaltres, els periodistes, hem parlat tant de la Tronada de Reus, que ens hem oblidat que, aquí, a les Borges, en teniu una, de Tronada, que els que hi entenen valoren d'una manera especial.

I justament aquí prenc el fil d'una de les reflexions que us voldria traslladar aprofitant l'encàrrec de fer el pregó:

Què ho fa, que els periodistes parlem poc dels pobles petits?

Hi hauria moltes respostes. Però, en el fons, les raons que expliquen el per què els mitjans de Reus parlem tant poc de les Borges són si fa no fa les mateixes que expliquen

per què els diaris de Madrid parlen tant poc del que passa a Barcelona, o per què és tant difícil trobar notícies del Camp de Tarragona als diaris de Barcelona. A Madrid, a Barcelona, a Reus... Tots tendim a mirar-nos el melic. Per això, excepte quan el que passa a les Borges resulta especialment rellevant, quan supera l'interès estrictament local, és quan les Borges surt als mitjans de comunicació. I, sovint, quan un municipi petit surt als mitjans diguem-ne grans és per alguna mala notícia. A més, existeix una paradoxa interessant de comentar. En una televisió com Canal Reus TV, per estrany que sembli, gràcies a la tecnologia i als sistemes de distribució de notícies, ens resulta més fàcil tenir imatges de qualitat i impactants de l'últim atemptat a Palestina o de l'últim episodi de la guerra de l'Iraq, que no pas procurar que surti una notícia o fer algun programa des de les Borges del Camp, cosa que, en un mitjà local de comunicació, ha de resultar, evidentment, prioritari.

Tecnològicament, tenim més a prop Bagdad que no pas les Borges del Camp. Per parlar de Bagdad, en tenim prou amb una antena parabòlica. Per parlar de les Borges, necessitem un equip de persones i una càmera. I ofici, que només amb les eines mai n'hi ha prou.

La revolució tecnològica ha escurçat les grans distàncies. Però potser han allargat una mica les distàncies més curtes. Resulta que, a efectes pràctics, es fa més difícil treballar en la proximitat que no pas en la globalització.

L'alcalde de les Borges Blanques, us feia l'any 98 un pregó molt, molt interessant en el que, a partir de buscar paral·lelismes entre les dues Borges, remarcava que els dos pobles coincideixen a tenir dues ciutats importants a prop: Reus i Lleida, respectivament. I deia, entre altres coses, que cal lluitar perquè aquestes dues ciutats no acabin absorbint els dos pobles, que no s'enduguin els millors recursos humans i –deia textualment—“no projectin sobre nosaltres una ombra tan espessa que acabi per despersonalitzar-nos i satel·litzar-nos”. I afegia: “El repte consisteix en no tenir por a la fluïdesa de les relacions econòmiques, socials i lúdiques que puguem sostenir amb les ciutats, però preservant gelosament la nostra identitat”.

Podem estendre aquesta reflexió a la qüestió del mitjans de comunicació. Teniu mitjans, com la Borja, que us han de servir per cobrir la necessitat d'informació local, i parlo d'informació en sentit ampli. Però això no treu que a les Borges pugueu aprofitar el potencial, la difusió i la força que puguin tenir els mitjans de Reus per donar-vos a conèixer. Com a Reus no han de renunciar a fer-se present més enllà dels límits del Camp de Tarragona.

Tornant a l'exemple de la Tronada de la vostra Festa Major. Primer cal que sigui valorada a les Borges perquè es pugui aspirar a un reconeixement més ampli. La vostra Tronada, la vostra festa major és la vostra, patrimoni de les Borges del Camp que aquest poble ofereix a tothom de fora que vulgui compartir-la. La feina del periodista, probablement, és ajudar-vos a donar-la a conèixer. Com més coneguda, més orgullosos us sentireu de ser borgencs.

Jo sóc de Valls, i els meus avantpassats conciutadans van inventar-se els castells i els calçots. I què voleu que us digui... Me'n sento orgullós.

No sé si això que us dic es pot considerar un contingut adequat per a un pregó de festa major. Si és que no, us en demano disculpes perquè aquesta ha estat la meva primera experiència i ja se sap que les primeres experiències no sempre surten reeixides.

En qualsevol cas, el que sí toca fer és una invitació: una invitació a que feu poble, a que sigueu poble... A que gaudiu d'una bona festa major, que és vostra i de ningú més.

Moltes Gràcies.

Francesc Domènech
Setembre 2003